

➤ بدون فاصله

آن‌ها برای رسیدن به آنچه به آن اعتقاد دارند و پرورش فرزندان صالح، بسیار تلاش می‌کنند و مادرانی خستگی‌ناپذیر هستند. زهره اعتقاد دارد بچه‌ها باید در کنار مادران خود بزرگ شوند و مادری لذتی دارد که به همه سختی‌هایش می‌آرد. «به نظر من و خواهرهایم، بچه باید با مادرش بزرگ شود. برای همین، حتی در زمان آموزش هم کنار بچه‌ها بوده و از آن‌ها فاصله نگرفته‌ایم. این حرف را هم که بچه‌داری سخت است اصلاً قبول نداریم. مگر مادران ما با چندین بچه زندگی نکردند؟! خود ما هفت بچه بودیم و مادرم همیشه با صبر و حوصله در کنار ما بود.»

➤ اولویت با شادی

ریحانه حرف‌های خواهرش را تأیید می‌کند. «همراهی همسران مهم است. اگر آن‌ها نباشند، با چهار تا بچه کار کردن و حضور در جامعه برای ما واقعاً ناممکن است و این همکاری خیلی مهم است. شاید خانه ما مثل خیلی از خانه‌ها از تمیزی برق زنند ولی باید ببینیم که اولویت در زندگی چیست. شادی اولویت زندگی ماست و از آنچه داریم راضی و قانع هستیم، آن قدری که ما از زندگی راضی هستیم، خیلی‌ها که بیش از ما دارند از زندگی راضی نیستند. مدام می‌نالند و از شرایط راضی نیستند و زندگی شادی ندارند. ما از آنچه داریم لذت می‌بریم و وقتی برای افسرده شدن و ناراحتی نداریم. خیلی‌ها با وجود شرایط مساعد اقتصادی، از زندگی راضی نیستند و شاد زندگی نمی‌کنند اما ما با همه حداقل‌ها و محدودیت‌ها خوشحالی‌م و این خوشحالی نشئت گرفته از اعتقاداتی است که به آن پایبند هستیم و به آن‌ها عمل می‌کنیم. از طرفی، قناعت در زندگی خیلی مهم است. ما به دنبال زرق و برق و تجملات در خانه نیستیم. انواع ظروف تزئینی در خانه ما جایی ندارد. امروز را فدای فردایی که نمی‌دانیم چه خواهد شد نمی‌کنیم. من امروز می‌توانم مادر شوم ولی معلوم نیست چند سال بعد که خانه خریدم باز هم بتوانم. نمی‌شود تا وقتی خانه‌دار نشویم فرزندان را نادید بگیریم. برای خودمان اولویت‌بندی داریم و پولی را که به دست می‌آوریم برای زندگی شاد خرج می‌کنیم. خیلی‌ها سؤال می‌کنند که شما چطور زندگی می‌کنید ولی واقعاً همیشه رسیده است و مشکلی نداشته‌ایم. امروز از زندگی می‌کنیم و اعتقاد داریم هر چیزی به وقت خودش به ما خواهد رسید.»

شماره

شهربانو

آشنایی

۳ مرداد ۱۴۰۱

۲۵ دی‌الجه ۱۴۴۳ شماره ۲۷۲۰

➤ طعم شیرین مادری

ریحانه مادری را دارای طعمی خاص می‌داند که خیلی‌ها اگر بدانند، هرگز از آن دوری نمی‌کنند. «خیلی‌ها طعم مادری را نچشیده‌اند که آن را تجربه نمی‌کنند و گرنه اگر طعم این لذت را بچشد، حتماً آن را تکرار خواهند کرد. مادری جنگ نفس و عقل است که خیلی‌ها درگیر آن می‌شوند اما اگر یک بار آن را عقلانی تجربه کنند، حتماً تکرارش می‌کنند. علاوه بر این، بچه‌ها فقط زحمت نیستند. آن‌ها خیلی وقت‌ها حلال مشکلات زندگی هم هستند. خیلی وقت‌ها پیش آمده است که همین بچه‌ها واسطه حل مشکلات ما شده‌اند یا بحث‌ها و ناراحتی‌هایی را که بین من و همسرم پیش آمده است بچه‌ها با حرف‌هایی که می‌زنند حل کرده‌اند. مثلاً همین چند روز پیش که خیلی ناراحت بودم، دخترم آمد و پرسید: «مامان، چرا ناراحت شدی؟! من برای او توضیح ندادم. چند بار پرسید و جوابی ندادم. روی پایم نشست و جمله‌ای را گفت که من همیشه به او می‌گویم. گفت: «می‌خواهم دختر خوبی باشی و شاد باشی.» همین جمله بچه‌ها را تغییر داد و تاخندیدم و گفتم: «آفرین دختر خوب! دیدی شاد شدی؟! اگر این بچه در زندگی ما نبود، قطعاً ناراحتی ادامه پیدا می‌کرد. اگر زنی بودم که بچه نداشتم، ماه‌ها باید با این غم و ناراحتی زندگی می‌کردم اما الان طوری شده است که بچه‌ها نمی‌گذارند ناراحتی داشته باشیم و ادامه پیدا کند. شاید اوایل سخت باشد و نگهداری از بچه‌ها زحمت داشته باشد ولی ادامه کار مادری شیرین است.»

➤ اعتماد به خدا

معصومه ساده‌زیستی را شرط زندگی شاد می‌داند و اعتقادات مذهبی را پایه و بنیان تعاملات خانوادگی سالم قرار داده است. او معتقد است در مسیر زندگی باید به خدا اعتماد کرد. «خیلی‌ها فکر می‌کنند ما به علت داشتن چندین فرزند، زندگی سختی داریم، اما به نظر من، کسانی که از فرزندآوری فرار می‌کنند و می‌کوشند از زیر بار این مسئولیت‌شانه خالی کنند آن شادی قلبی را احساس نکرده‌اند زیرا به خدا ایمان و اعتقاد ندارند. ما به خدا اعتماد کردیم و مادر شدیم. رزق و روزی بچه‌ها از جایی که دست ما نیست می‌رسد. پدران و مادران ما با شرایط سخت‌تری ما را بزرگ کردند. جالب اینجاست که هرچه تجربه مادری بیشتری داشته باشی، مسیر برای نگهداری بچه‌های دیگر راحت‌تر می‌شود و یاد می‌گیری چطور به امور بچه‌ها رسیدگی کنی. البته مادری واقعاً یک از خودگذشتگی است. به هر حال، باید از خواسته‌های خودت برای بچه‌ها بگذری اما در نهایت نتایج خوبی دارد. در آینده، همین بچه‌ها از ما نگهداری خواهند کرد، همان‌طور که امروز ما نگران و مراقب آن‌ها هستیم.»

➤ جایگاه ویژه فرزندان در خانه

معصومه مادری را در بارگاه خداوند بسیار ارزشمند می‌داند. او گره خیلی از مشکلات زندگی را با همین عنوان ارزشمند مادری باز کرده است. «شاید باور کردن اینکه جایگاه مادری و فرزندآوری پیش خداوند ارزشمند و خاص است سخت باشد اما حقیقت این است که ما در این زمینه با خدا معامله کرده‌ایم و خیلی از مشکلات به همین واسطه حل شده است. خیلی از هزینه‌های زندگی به واسطه همین بچه‌ها حل شده است. شاید باورتان نشود ولی بچه آوردن از نذرهای ما بوده است. برای همین، هیچ وقت برای بچه‌ها کم نگذاشته‌ایم و سعی می‌کنیم خانه‌ای شاد برای آن‌ها بسازیم. با بچه‌ها بازی می‌کنیم و برای آن‌ها فضاهای مختلف می‌سازیم تا رشد کنند. مثلاً الان سه سال است که تا ساعت ۲ شب بیدارم و با دخترم بازی می‌کنم. خوابش نمی‌برد. گریه نمی‌کند ولی بازی می‌خواهد و من پایه‌پایش بیدار هستم و بازی می‌کنیم. برای آن‌ها ما میله‌ها داخل خانه اتاق می‌سازیم و همراه پدرشان به مهمانی می‌رویم. در حین این مهمانی، خیلی از مباحث را به بچه‌ها آموزش می‌دهیم و خیلی از دغدغه‌های آن‌ها را درک می‌کنیم. بچه‌ها هر کدام فعالیت جانبی‌ای را که به آن علاقه‌مند هستند دارند و تفریح خانوادگی و تعطیلی جمعه برای خانواده، پارک رفتن و برنامه‌های مشابه است که حذف نمی‌شود.»

➤ مادرها در بطن جامعه باشند

آن‌ها علاوه بر اینکه می‌کوشند فرزندان خود را برای ورود به جامعه آماده کنند، تلاش می‌کنند به زنان هنرهای ساده‌ای برای اشتغال‌زایی را هم آموزش دهند: «خیلی پیش آمده است که ما از خواسته‌های خودمان به خاطر بچه‌ها گذشته‌ایم ولی از این شرایط ناراضی نیستیم. من مربی روبان دوزی هم هستم و سیصد شاگرد دارم. عصرها کلاس آموزش و رفع اشکال مجازی می‌گذارم. خواهرها هم توقع خیاطی و دوخت و دوز از من دارند که این را به برنامه‌های هرروزه باید اضافه کنیم. ما می‌توانیم این کارهای هنری را انجام ندهیم یا اینکه ما می‌توانیم فعالیت در مسجد نداشته باشیم ولی اعتقاد داریم که مادران محبیه باید در بطن جامعه باشند و نباید به علت مشغله مادری از دیگر فعالیت‌ها فاصله بگیرند. ما توان داریم به این فعالیت ادامه می‌دهیم زیرا اعتقاد مسیری مانده‌ایم. اعتقاد داریم حتی اگر یک بچه هم از ما چیزی یاد بگیرد و به مسیر درست هدایت شود، برای این دنیا و آن دنیای ما به عنوان باقیات‌الصالحات باقی خواهد ماند. از طرفی هم به بچه‌های خودمان می‌گوییم شما هر کار و هر شغلی که می‌خواهید انتخاب کنید ولی باید سرباز امام زمان (عج) و حافظ قرآن باشید.»

